

Dr David L. Mathewson, Teologia Nowego Testamentu,

Sesja 2, Początek teologii Nowego Testamentu w Księdze Rodzaju 1-3

© 2024 Dave Mathewson i Ted Hildebrandt

To jest dr Dave Mathewson w swoim cyklu wykładów na temat teologii Nowego Testamentu. To jest sesja 2, Początek teologii Nowego Testamentu w Księdze Rodzaju 1-3.

Zaczęliśmy przyglądać się teologii Nowego Testamentu w kontekście jej początku i zasugerowałem wam, a inni zasugerowali to samo, że Księga Rodzaju, w pewnym sensie, dostarcza początku, na początku, punktu początkowego teologii biblijnej i teologii Nowego Testamentu.

To znaczy, w Księdze Rodzaju od pierwszej do trzeciej, znajdujemy wszystkie dominujące tematy zaczynające się wyłaniać, które zostaną rozwinięte w pozostałej części Starego Testamentu, ale znajdziemy również ich punkt kulminacyjny i rozwój w Nowym Testamencie. I tak, ważne jest, abyśmy przynajmniej zaczęli tam i nie zadali wszystkich pytań, które moglibyśmy lub powinniśmy zadać w odniesieniu do Księgi Rodzaju od pierwszej do trzeciej, ale przynajmniej spojrzeli na to z punktu widzenia tego, jak te dominujące tematy teologiczne zaczynają się wyłaniać w Księdze Rodzaju od pierwszej do trzeciej. Powiedzieliśmy, że punktem wyjścia, punktem wyjścia jest to, że Bóg jest suwerennym stwórcą wszystkiego, co istnieje, a stworzenie zawdzięcza swoje istnienie Bogu, który mówi o stworzeniu, aby istniało, swoim potężnym słowem.

To w pewnym sensie stanowi punkt wyjścia nie tylko dla Księgi Rodzaju w Starym Testamencie, ale także dla teologii biblijnej. To, co chcę zrobić, to po prostu przedstawić kilka komentarzy na temat Księgi Rodzaju od pierwszej do trzeciej, ponownie skupiając się nie na egzegezie wszystkich szczegółów tekstu, ale na tym, co uważam za dominujące tematy teologiczne, które wyłaniają się z tej sekcji. Istnieją dwie bardzo intrygujące książki, jedna autorstwa Williama Dumbrella na temat teologii biblijnej i druga książka od Edenu do Nowego Jeruzalem.

Obaj autorzy intrygująco zaczynają od Objawienia 21 i 22, aby znaleźć swoje dominujące tematy, a następnie cofają się i zaczynają od Księgi Rodzaju, aby prześledzić, jak te tematy się rozwijają. I z pewnością jest w tym wiele racji, ale znowu, zaczniemy od Księgi Rodzaju 1 i 3 i znajdziemy praktycznie te same tematy, a następnie prześledzimy, jak się rozwijają i ostatecznie, jak zakończą się w rozdziałach Objawienia 21 i 22. Ale pierwszą rzeczą, którą chcę powiedzieć o tym rozdziale, od

Księgi Rodzaju 1 do 3, jeśli chodzi o teologię biblijną, jest to, że to, co tu znajduję, to to, że Bóg tworzy środowisko odpowiednie dla swojego ludu.

Teraz, w Księdze Rodzaju od pierwszego do trzeciego dzieje się wiele rzeczy, o których nie możemy mówić, a ja nie jestem przygotowany, aby mówić o nich wszystkich, ale chcę się skupić na tym, że znajdujemy tutaj Boga, ponownie suwerennego stwórcę wszystkiego, co istnieje, przez swoje potężne słowo, które powołuje rzeczy do istnienia, ale Bóg tworzy ziemię, na której jego lud może żyć i przebywać. Więc w pierwszej części Księgi Rodzaju nie przeczytam całości w rozdziale pierwszym, ale zauważysz, że zacznę od wersetu trzeciego, a Bóg powiedział, niech stanie się światłość, i stała się światłość. Bóg zobaczył, że światłość była dobra i oddzielił światłość od ciemności.

Bóg nazwał światło dniem, a ciemność nazwał nocą. Był wieczór i poranek pierwszego dnia. I wiele można by powiedzieć o tym zwrocie, ale znowu, pomnę to.

I rzekł Bóg, niech powstanie przestworze między wodami, aby oddzielić wodę od wody. I uczynił Bóg przestworze i oddzielił wodę nad przestworzem od wody nad nim. I tak nazwał Bóg przestworze niebem.

Był wieczór i poranek dnia drugiego. I rzekł Bóg: Niech woda spod nieba zgromadzi się na jedno miejsce i niech się ukazuje sucha ziemia. I tak się stało, i nazwał Bóg suchą ziemię lądem, a zebraną wodę nazwał morzami.

I Bóg widział, że to było dobre. I rzekł Bóg: Niech ziemia wyda roślinność, rośliny wydające nasiona i drzewa rodzące owoce z nasionami według ich różnych gatunków. I tak się stało: ziemia wydała roślinność, rośliny wydające nasiona według ich gatunków i drzewa rodzące owoce z nasionami według ich gatunków.

I Bóg widział, że to było dobre. I nastał wieczór i poranek dnia trzeciego. I zatrzymam się tu.

Dalej opowiada o innych dniach stworzenia, ale w pewnym sensie rozumiesz, o co chodzi. Zauważ, że, kluczowe cechy, konieczności posiadania światła i ciemności, uh, światło jest oddzielone od ciemności, pojawienie się, uh, wody mającej swoje miejsce, pojawienie się roślin lądowych, a zwłaszcza drzew, które wydają owoce. Myślę, że autor przedstawia ziemię jako dar, który Bóg daje swojemu ludowi.

Bóg tworzy lub przygotowuje środowisko lub ziemię, którą da swojemu ludowi jako dar. Zamiarem jest jednak, aby oni i ludzkość żyli w ziemi, którą stworzył Bóg. Więc to, co Bóg robi w pierwszych siedmiu dniach, to, moim zdaniem, nie skupia się tylko na tym, jak te rzeczy się pojawiły i powstały? Co, jakie są, jak tłumaczymy pochodzenie wszystkich tych rzeczy? Chociaż Księgi Rodzaju od pierwszego do trzeciego z pewnością wiele o tym mówią, zamiast tego uważam, że cały cel tego, co

dzieje się w tym opisie, polega na tym, że to, co zaczyna się pojawiać, jest czymś, co będzie odpowiednie dla ludzkości, aby nad tym mogła się zatrzymać.

Teraz to, uh, to, myślę, jest ważnym tematem, który ma implikacje dla wielu rzeczy. Zauważ, że po pierwsze, zamiarem Boga jest, aby ludzkość była fizycznym istnieniem. To znaczy, planem Boga jest, aby jego lud mieszkał fizycznie w fizycznym stworzeniu.

Tak więc od samego początku zobaczymy, że staje się to ważnym tematem, którego teologia biblijna historycznie nie zawsze dotykała i często pomijała. Ale niektórzy pisarze Nowego Testamentu, tacy jak NT Wright i inni, zaczęli robić z tego wielką sprawę, jeśli chodzi o teologię biblijną. Od tego początku do samego początku planem Boga było, aby ludzkość mieszkała w fizycznym stworzeniu.

I nie trzeba się zbytnio zastanawiać, żeby zobaczyć, że tak właśnie kończy się Biblia w Objawieniu 21, kiedy Jan wyobraża sobie nowe stworzenie i całą odkupioną ludzkość mieszkającą na nowym, w nowych niebiosach i nowej ziemi na nowym stworzeniu. Tak więc zamiarem Boga dla ludzkości nigdy nie było, aby byli bezcielesnymi istotami duchowymi, ale zamiast tego Bóg stworzył ich jako istoty fizyczne, aby żyli na fizycznej ziemi. Więc to, co znajdujemy, myślę, w Księdze Rodzaju, to to, że Bóg stwarza ziemię jako miejsce, w którym Jego lud może się cieszyć.

To prawie tak, jakby cieszył się, że w Księdze Rodzaju coś sprawia, że jego lud będzie się cieszył. Teraz, co to oznacza, moim zdaniem, zobaczymy to za chwilę w następnej rzeczy, którą chcę powiedzieć, ale moim zdaniem, zamiarem Boga od początku było stworzenie ludzi. Więc kiedy czytam Księgę Rodzaju 1, nie widzę, że Bóg jest, pokazuje swoją moc i potęgę i, i swoją kreatywność i tworzy rzeczy, a potem dochodzi do końca i, i, och, ja, może powinienem sprawić, żeby ktoś faktycznie żył na tej rzeczy.

Zamiast tego, co znajdujesz na samym początku, gdy Bóg oddziela dzień od nocy i oddziela wody i suchą ziemię, które się pojawiają, a rośliny i drzewa owocują, Bóg tworzy środowisko, które będzie odpowiednie dla jego ludu, miejsce, w którym ludzie mogą faktycznie żyć. I tak, szczytem jego stworzenia jest to, co zobaczymy, czyli stworzenie ludzkości na jego obraz. To jest więc pierwszy punkt, który chcę podkreślić. Myślę, że z biblijnego punktu widzenia teologicznego, w Księdze Rodzaju od pierwszego do trzeciego, ale szczególnie w pierwszych kilku rozdziałach, Bóg tworzy środowisko, które jest odpowiednie dla jego ludu.

On tworzy miejsce, które będzie odpowiednie dla jego ludu, aby żył i mieszkał. On daje im dar ziemi, aby mogli się nią cieszyć. Drugą rzeczą jest to, że Bóg następnie tworzy ludzkość na swój obraz.

I jak powiedziałem, stworzenie człowieka, mężczyzny i kobiety, jest, moim zdaniem, punktem kulminacyjnym stworzenia Boga. To nie jest myśl na ostatnią chwilę. Bóg

znowu nie dochodzi do końca i nie decyduje, że stworzy ludzi. Może byłoby miło, gdyby byli ludzie, którzy zaludniliby ziemię i cieszyli się nią.

Zamiast tego, od samego początku, jego celem od samego początku stworzenia jest stworzenie czegoś, co będzie odpowiednie dla Jego ludu, aby w tym zamieszkał i żył. Są oni, jak niektórzy opisali, koronnym klejnotem twórczej aktywności Boga. Ale Bóg stwarza ludzkość na swój obraz.

I rozpakujemy to, i rozpakujemy niektóre z tych tematów bardziej szczegółowo. Zajmę się nimi bardziej szczegółowo w pozostałej części kursu, ale po prostu chcę je tutaj przedstawić i ich znaczenie. Ale jedną z kluczowych debat jest, co mamy na myśli, gdy mówimy, że Bóg stworzył ludzkość na swój obraz? I jest wiele rzeczy, które można by o tym powiedzieć.

I była ożywiona debata na temat tego, co tutaj oznacza słowo image. I nie chcę się w to zagłębiać, i nie chcę być zbyt wyłączny i mówić, że jest jeden sposób, w jaki musimy na to patrzeć. Ale kiedy ludzkość została stworzona na obraz Boga, przynajmniej w Księdze Rodzaju 1 i 2, myślę, że nacisk jest położony na to, że jako nosiciele obrazu Boga, Adam i Ewa mają być przedstawicielami Boga.

I mają być przedstawicielami Boga na ziemi. Albo inaczej, jak powiedzieli liczni uczeni Starego Testamentu i teologowie biblijni, Adam i Ewa mieli być zastępcami Boga. Jako suwerenny władca, stwórca wszystkiego, co istnieje, i jako suwerenny władca nad całym stworzeniem, Bóg teraz stwarza ludzi na swój obraz.

To znaczy, jako jego wiceregenci, jako ci, którzy będą rządzić w jego miejsce. Adam i Ewa mieli rządzić stworzeniem Boga w jego miejsce. To znaczy, Bóg miał rządzić, lub inaczej mówiąc, Bóg miał rządzić stworzeniem poprzez nosicieli swojego obrazu.

Wielu wskazywało na praktykę starożytnego Ezeze, w której król wznosił obraz, który byłby widocznym przedstawicielem jego panowania nad ziemią. I tak teraz Adam i Ewa są obrazem Boga. Mają odzwierciedlać i reprezentować panowanie Boga nad całą ziemią.

Znajdziesz to w rozdziale 1 i na początku wersetu 26, a ja przeczytam również werset 27. W samym punkcie kulminacyjnym rozdziału 1 powiedzieliśmy, że punktem kulminacyjnym twórczej aktywności Boga było stworzenie ludzkości. Cały cel pierwszych kilku dni stworzenia i pojawienia się lądu i roślin itd. polegał na stworzeniu odpowiedniego środowiska.

Więc teraz, w wersecie 26, Bóg powiedział, uczynimy człowieka na nasz obraz, na nasze podobieństwo, i niech panuje nad rybami morskimi i ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi stworzeniami, które się poruszają po ziemi.

Więc Bóg stworzył człowieka na swój obraz. Na obraz Boży stworzył ich, mężczyznę i kobietę, stworzył ich.

Tak więc, stworzenie ludzkości na Jego obraz przez Boga ma na celu, aby byli Jego wiceregentami. To znaczy, że będą rządzić w Jego imieniu. Będą przedstawicielami suwerenności Boga, Jego panowania nad Jego stworzeniem, które znajdujemy Boga wyłaniającego się z powodu potężnego słowa Boga w pierwszym rozdziale Księgi Rodzaju.

Teraz, co ciekawe, Greg Beal argumentował w wielu miejscach, że tak naprawdę to, co się tu dzieje, to człowieczeństwo, to mandat dla ludzkości, ponieważ Bóg stworzył Adama i Ewę na swój obraz, to jest to, że będą oni faktycznie rozprzestrzeniać Boże panowanie i chwałę na całej ziemi. Tak więc, zaczynając od Ogrodu Eden, gdzie w rozdziale 2 znajdujemy Boga umieszczającego Adama i Ewę, zaczynając od Ogrodu Eden, Adam i Ewa mają ostatecznie rozszerzyć Boże panowanie i chwałę na krańce ziemi. I to, mówi Beal, jest częścią ich mandatu, aby byli płodni i rozmnażali się, co znajdujemy również w rozdziale 1. Bożym przykazaniem, aby byli płodni i rozmnażali się, jest to, że będą wydawać potomstwo, inne potomstwo noszące obraz, które zaludni i wypełni całą ziemię jako przedstawiciele Bożej suwerenności i chwały.

Nie ma wątpliwości, że istnieją inne aspekty obrazu Boga. Niektórzy wskazywali na fakt, że jesteśmy osobami, że mamy godność, że jesteśmy obdarzeni intelektem i zdolnościami moralnymi itd., itd., i z pewnością nie chciałbym w to wątpić. Ale przede wszystkim w rozdziale 1 Księgi Rodzaju znajduję nacisk na nosicieli obrazu Boga, którzy odzwierciedlają i reprezentują suwerenność Boga lub Jego panowanie nad ziemią.

I to jest drugi temat. Po pierwsze, lub druga rzecz, którą chcę podkreślić, Bóg stworzył Adama i Ewę, lub Bóg stworzył ziemię, aby była odpowiednim środowiskiem, miejscem, w którym jego lud może mieszkać, a ostatecznie, zobaczmy, Bóg może mieszkać z nimi na ziemi. Po drugie, Bóg stwarza Adama i Ewę na swój obraz jako nosicieli swojego obrazu, którzy będą odzwierciedlać chwałę Boga, rozprzestrzeniać rządy Boga, mieć suwerenność nad całą ziemią i rządzić w jego imieniu jako jego wiceregenci.

Jak powiedział Thomas Schreiner w swojej najnowszej książce o teologii biblijnej, Bóg jest suwerennym stwórcą, który rozciąga swoje królestwo na świat, ale rozciąga swoje panowanie poprzez istoty ludzkie, ponieważ jako nosiciele obrazu Boga, muszą rządzić światem dla chwały Boga i Jego czci. Myślę, że to dobre podsumowanie tego, co znajdujemy w Księdze Rodzaju 1, jeśli chodzi o stworzenie Adama i Ewy na obraz Boga. Trzecią rzeczą, którą chcę powiedzieć o tej sekcji, jest to, że Bóg mieszka ze swoim ludem lub Bóg zamierza zamieszkać lub zamieszkać ze swoim ludem.

Tak więc Bóg nie tylko stworzył świat, a następnie stworzył ludzi i umieścił ich na ziemi jako swoich wiceregentów, jako swoich przedstawicieli, a następnie w jakiś sposób wycofał się do nieba i zajął się swoimi sprawami, podczas gdy jego wiceregenci wykonywali swoje sprawy i być może gościli Boga, gdy zajmowali się swoimi sprawami. Zamiast tego odkrywamy, że Bóg faktycznie zamierza zamieszkać ze swoim ludem w stworzeniu. W rzeczywistości, i ponownie, jest to temat, który rozwinie bardziej szczegółowo później, co jeszcze bardziej to umacnia, gdy czytasz opis z Księgi Rodzaju 1 i 2, szczególnie późniejsze opisy budowy Namiotu i Świątyni w Starym Testamencie, istnieją wszelkiego rodzaju powiązania między Ogrodem Eden a Świątynią Namiotu w pozostałej części Starego Testamentu.

W rzeczywistości, twierdziłbym, że Ogród Eden nie jest wzorowany na późniejszym Tabernakulum i Świątyni ani nie jest z nimi powiązany. Jest wręcz przeciwnie. Tabernakulum i Świątynia, które pojawiają się później w Starym Testamencie, mają naśladować Ogród Eden jako pierwsze miejsce, w którym Bóg po raz pierwszy zamieszkał ze swoim ludem, Adamem i Ewą. Ogród był miejscem, w którym Bóg mieszkał ze swoim ludem i żył ze swoim ludem, zajmiemy się tym bardziej szczegółowo później, ale jak zauważyło wielu uczonych Starego Testamentu i innych, na przykład mandat Adama w rozdziale 2 i wersecie 15, i kiedy mówi, że Pan Bóg wziął człowieka i umieścił go w Ogrodzie Eden, aby go uprawiał i się nim opiekował.

Wielu ludzi rozpoznało, że język pracy i utrzymywania lub pracy i dbania o nią ma wskazywać na późniejsze zastosowania tego słowa, odnosząc się do kapłanów w ich pracy w Tabernakulum lub Świątyni. Na przykład, jest to Ezechiel rozdział 44, werset 14 w wizji Ezechiela o Świątyni czasów ostatecznych, ale takiej, która jest wzorowana na i odzwierciedla obecną Świątynię w Ezechiel rozdziale 44, wersecie 14. Po odbudowie świątyni, powierzę im obowiązki świątyni i całą pracę, która ma być wykonana.

I znowu, czasami możesz zajrzeć do Pierwszej Księgi Kronik 23 i wersetu 32 lub Liczb rozdział 3 i wersety 7 i 8. Ta koncepcja pracy i zachowania lub dbania o to jest językiem używanym do tego, co kapłan miał robić w Tabernakulum lub Świątyni. A później zobaczymy, że Tabernakulum było przenośną świątynią; Świątynia była bardziej trwałym Tabernakulum, więc niekoniecznie będę odróżniał Tabernakulum od Świątyni. Ale chodzi o to, że to, co Adam miał robić w Ogrodzie Eden, jest czymś, co później mieliśmy robić w Tabernakulum i Świątyni.

Można również znaleźć tę koncepcję w niektórych późniejszych pismach żydowskich, takich jak niektóre z apokaliptycznych tekstów, takich jak 2 lub 3 Księga Henocha, apokalipsy, które nie są zawarte w kanonie Starego Testamentu, i inne dzieła, w których Adam jest opisany jako kapłan, który miał utrzymywać Sanktuarium Ogrodowe, w którym Bóg go umieścił i gdzie Bóg mieszkał ze swoimi pierwszymi ludźmi. W rzeczywistości znajdujemy jeden żydowski tekst opisujący Ogród Eden jako miejsce, w którym chwała Boża Szekina rozbłysła z jednego końca Ogrodu na drugi.

Tak więc ta idea polega na tym, że Ogród Eden był świątynią, Tabernakulum lub sanktuarium, w którym mieszkał Bóg, a Adam był postacią kapłana, który miał utrzymywać Sanktuarium Ogrodowe jako miejsce zamieszkania Boga.

Tak więc Ogród był miejscem, pierwsze stworzenie było, znowu, nie tylko miejscem, w którym Bóg dał ludziom i pozwolił im robić swoje i upewniał się, że trzymają się planu od czasu do czasu, ale Ogród Eden, pierwsze stworzenie, był również pierwszym Sanktuarium, Świątynią, świętą przestrzenią, w której Bóg mieszkał ze swoim ludem, gdzie Bóg zamieszkał ze swoim pierwszym ludem. Jeszcze raz, rozwiniemy to bardziej szczegółowo później.

Czwarta idea, czwarty ważny temat do rozwinięcia, który myślę, że z tego wyłania się, to Bóg wchodzi w przymierze ze swoim ludem.

Teraz, było wiele debat na temat tego, czy Bóg ustanowił przymierze z Adamem i Ewą. Mam na myśli, że pierwszą rzeczą, którą należy zauważyć, jest to, że słowo przymierze nie jest używane. I niektórzy, dlatego, powiedzieli, że słowo przymierze nie jest używane, ponieważ nie znajdujesz wyraźnie wspomnianej koncepcji przymierza lub czegoś takiego, języka przymierza, że nie mamy przymierza tutaj w rozdziałach od pierwszego do trzeciego Księgi Rodzaju.

Ale przede wszystkim, nie można osądzać na podstawie samego braku słowa przymierze, czy przymierze było tutaj obecne, czy nie. Tak samo, jak nie można zdecydować ani osądzać, czy pojęcie królestwa Bożego lub Mesjasza, czy też czy Jezus był Mesjaszem, opiera się na obecności lub braku słowa królestwo lub obecności lub braku słowa Meszjasz. Czasami koncepcja może być obecna, nawet jeśli język i słownictwo nie są.

Ale trzeba ustalić, czy elementy przymierza są obecne. Teraz, znowu, porozmawiamy o tym więcej później, kiedy rozwiniemy temat przymierza. I tak teraz nie chcę mówić o tym, czy istnieje przymierze stworzenia, czy przymierze łaski, przymierze uczynków, różne rodzaje przymierzy nie są moim celem.

Ale wydaje mi się, że relacja Boga z Adamem i Ewą była przynajmniej przymierzowa. Niezależnie od tego, czy chcesz powiedzieć, że jest tu ustanowione formalne przymierze, są wszystkie znaki przymierza. Bóg wchodzi w osobistą relację ze swoim ludem.

Bóg jest suwerennym władcą, który ustanawia tę relację. Bóg jest suwerennym władcą, który podejmuje inicjatywę ustanowienia lub wejścia w relację ze swoim ludem. I Bóg obiecuje błogosławić swojemu ludowi.

A jeśli odmówią posłuszeństwa, to również pojawią się konsekwencje. A konsekwencją jest śmierć. Więc znowu, kiedy czytasz rozdział 2, zwróć uwagę na relację z rozdziału 2 o stworzeniu wszechświata, ale także o stworzeniu Adama i Ewy.

Zaczę od wersetu 15. Właściwie zaczę od wersetu 8. Otóż Pan Bóg zasadził ogród na wschodzie w Edenie. I tam umieścił człowieka, którego ukształtował.

A Pan Bóg sprawił, że w ogrodzie wyrosły wszelkiego rodzaju drzewa, drzewa przyjemne dla oka i dobre do jedzenia. W środku ogrodu było Drzewo Życia i Drzewo Poznania Dobra i Zła. Rzeka nawadniająca ogród płynęła z Edenu, który był podzielony na cztery źródła.

Nazwa pierwszej to Pishon. Przebiega ona przez całą krainę Havilah, gdzie jest złoto. Pozwólcie mi przejść do wersetu 15.

Pan Bóg wziął człowieka i umieścił go w ogrodzie Eden, aby go uprawiał i doglądał. A Pan Bóg rozkazał człowiekowi: Możesz jeść z każdego drzewa w ogrodzie, ale nie wolno ci jeść z drzewa poznania dobra i zła. Gdy bowiem zjesz z niego, na pewno umrzesz.

I tak, w rozdziale 2 Księgi Rodzaju znajdujemy, że jednym z elementów przymierza jest błogosławieństwo. Błogosławieństwo, które Bóg zapewnił, to całe stworzenie, z którego Adam i Ewa mogli korzystać, ale był też zakaz, po którym następowała klątwa lub konsekwencje, jeśli odmówili posłuszeństwa. I to jest śmierć.

Więc nawet jeśli sformułowanie nie występuje tutaj, wydaje mi się, że tradycyjna formuła przymierza, którą można znaleźć gdzie indziej w Starym Testamencie, pasuje. A mianowicie: Ja będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. I znowu, słowo przymierze nie występuje, ale wydaje mi się, że relacja Boga z Adamem i Ewą jest przymierzem i pasuje.

Jeden z moich kolegów z Gordon Conwell Seminary w Massachusetts, w Stanach Zjednoczonych, Roy Chiampa powiedział: Bóg błogosławi swoich wiceregentów i umieszcza ich w rajskim ogrodzie, który jest w szczególny sposób oznaczony obecnością Boga, gdzie doświadczą tylko błogosławieństwa, dopóki będą wiernie przestrzegać Jego nakazu, aby nie jeść z drzewa życia, lub przepraszam, nakazu, aby nie jeść z jednego drzewa. Ostrzega ich, że umrą w dniu, w którym zjedzą jego owoc. I wydaje mi się, że to podsumowuje przynajmniej część tego, co jest sednem tego, co znajdujemy gdzie indziej w Nowym Testamencie, przymierzy, które Bóg zawiera ze swoim ludem.

Tak więc zbadamy to bardziej szczegółowo później w Księdze Rodzaju, ale przyjrzymy się również innym przymierzom, które Bóg ustanowił ze swoim ludem. I jak niektórzy twierdzą, przymierze jest podstawowym sposobem w całym Piśmie Świętym, w jaki

Bóg odnosi się do swojego ludu. I że punkt wyjścia może być tutaj, w rozdziale pierwszym Księgi Rodzaju, z pewnością odkryjesz, że na samym końcu stworzenia, na samym końcu Biblii w rozdziale 21 Objawienia, znajdujesz relację Boga z jego ludem w nowym stworzeniu jako relację przymierzową.

Tak więc Objawienie rozdział 21 w wersecie trzecim, pośród nowego stworzenia, które Jan widzi z ludem Bożym pośród niego i Bogiem mieszkającym ze swoim ludem, rozdział 21 w wersecie trzecim mówi, i usłyszałem donośny głos z tronu mówiący: Teraz przybytek Boga jest z ludźmi i będzie mieszkał z nimi. Oni będą jego ludem, a sam Bóg będzie z nimi i będzie ich Bogiem, co jest językiem zaczerpniętym wprost z formuły przymierza z Księgi Kapłańskiej 26 i Księgi Ezechiela rozdział 37. Przyjrzymy się temu tekstowi bardziej szczegółowo później, ale z pewnością jest prawdopodobne, że ponieważ Biblia kończy się na nowym stworzeniu z Bogiem w przymierzu z jego ludem, jest to wypełnienie tego, co znajdujemy w Księdze Rodzaju jeden i dwa z Bogiem w przymierzu z jego pierwszym ludem.

Piątą rzeczą, którą chcę powiedzieć o tej sekcji, jest to, że Bóg wymaga posłuszeństwa swojego ludu, co moim zdaniem wprowadza kolejny bardzo ważny temat, który jest związany z numerem cztery, relacją przymierza, ale także taki, który pojawia się w całym starym Nowym Testamencie. A mianowicie, Bóg wymaga posłuszeństwa swojego stworzenia, swojego ludu. Ponownie, nie jestem zainteresowany wchodzeniem w szczegóły dotyczące tożsamości i funkcji Drzewa Życia i Drzewa Poznania Dobra i Zła.

Zamiast tego, chcę po prostu podkreślić, że Bóg wymagał bezwarunkowego posłuszeństwa ze strony Adama i Ewy, jego ludu. Częścią bycia jego ludem jest to, że odpowiadają oni w posłuszeństwie woli stwórcy, wyrażonej w nakazie, aby nie jeść z drzewa poznania dobra i zła. Teraz, ważne jest, aby zdać sobie sprawę w tym kontekście, że Adam i Ewa są mówieni w moim odczuciu, kiedy to czytam, nie jako sposób na zdobycie zasługi Boga lub zasłużenie na Bożą łaskę lub zdobycie Bożej łaski. Zamiast tego, miało to być odpowiedzią na Bożą dobroć, na to, że Bóg zapewnił im ziemię, na to, że Bóg zastąpił ich w kontekście raju.

A teraz Bóg mieszka pośród nich w osobistej relacji w odpowiedzi na to wszystko. A w odpowiedzi na to, co Bóg uczynił, Adam i Ewa mieli odpowiedzieć bezwarunkowym posłuszeństwem Bożemu rozkazowi. Widzimy, że posłuszeństwo przyniesie życie, a nieposłuszeństwo przyniesie śmierć.

Dokładnie to, co znajdujemy, te same postanowienia, które znajdujemy później w przymierzu Mojżeszowym w związku z prawem danym Mojżeszowi. Tak więc lud Boży w odpowiedzi na łaskawe zapewnienie przez Boga stworzenia i Jego obecność z nimi, Adam i Ewa zostali poproszeni o bezwarunkowe posłuszeństwo wobec Bożego nakazu, którego, gdy dojdziemy do trzeciego rozdziału Księgi Rodzaju, okazuje się, że Adam i Ewa nie posłuchali. Nie utrzymali przymierzowej relacji z Bogiem.

I to jest, że mieli odpowiedzieć w posłuszeństwie, nie jeść z drzewa poznania dobra i zła. Tak więc, zaczyna się trzecia Księga Rodzaju, teraz wąż był bardziej przebiegły niż jakiegokolwiek dzikie zwierzęta, które Pan Bóg stworzył. Powiedział do kobiety, czy Bóg naprawdę powiedział, że nie wolno ci jeść z żadnego drzewa w ogrodzie? Kobieta powiedziała do węża, możemy jeść owoce z drzew w ogrodzie, ale Bóg powiedział, że nie wolno ci jeść owoców z drzewa, które jest w środku ogrodu, i nie wolno ci go dotykać, bo umrzesz.

Na pewno nie umrzecie, powiedział wąż do kobiety, bo Bóg wie, że gdy zjecie z niego, wasze oczy się otworzą i będziecie jak Bóg, znający dobro od zła. A gdy kobieta zobaczyła, że owoc drzewa był dobry do jedzenia, przyjemny dla oka i pożądany dla zdobycia mądrości, zerwała z niego i zjadła. Dała też mężowi swemu, który był z nią, i zjadł.

Potem nadeszły konsekwencje. Wtedy oboje otworzyli oczy. Zrozumieli, że są nadszy.

Więc zszyli liście figowe i zrobili sobie nakrycia. Wtedy mężczyzna i jego żona usłyszeli głos Pana Boga, gdy przechadzał się po ogrodzie w chłodzie dnia, i ukryli się przed Panem Bogiem wśród drzew ogrodu. Ale Pan Bóg zawołał do nich i rzekł: Gdzie jesteście? I odpowiedział Adam: Słyszałem cię w ogrodzie.

Bąłem się, bo byłem nagi. A On powiedział: Kto ci powiedział, że jesteś nagi? Czy zjadłeś z drzewa, z którego ci zakazałem jeść? A mężczyzna powiedział: Kobieta, którą tu postawiłeś przy mnie, dała mi owoc. Wtedy Pan Bóg powiedział do kobiety: Dlaczego to zrobiłaś? Kobieta powiedziała: Wąż mnie zwiódł.

I rzekł Pan Bóg do węża: Przeklęty jesteś wśród wszelkiego bydła i wszelkiego dzikiego zwierzęcia. Werset 15: Ustanowię nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między potomstwem twoim a potomstwem jej. On zmiażdży ci głowę, a ty zmiażdżysz mu piętę.

Nie będę czytał reszty, ale ciekawe jest to, że kiedy prześledzisz resztę Księgi Rodzaju, odkryjesz, że ta niepokojąca fraza pojawia się raz po raz, a on umarł i umarł. Tak więc, czy to genealogia, kiedy zaczniesz czytać genealogie i rozdział piąty, na przykład, każdy, kto jest kimś, kończy umierając jako część przekleństwa lub tego, co Bóg obiecał, że się wydarzy, jeśli Adam i Ewa nie dotrzymają swojej części przymierza. Tak więc Bóg wymagał absolutnego posłuszeństwa od swojego ludu, z którym wszedł w przymierze.

Szóstą rzeczą związaną z tym, o której chcę wspomnieć, jest to, że ludzkość grzeszy przeciwko Bogu, co rozpoczyna cykl, który będzie powtarzany w Nowym Testamencie grzechu, wygnania i przywrócenia. Tak więc grzech Adama i Ewy pokazuje ich

odrzućcie słowa Bożego i odrzućcie panowanie Boga w ich życiu. Stają się autonomicznymi władcami.

Więc ci, którzy zostali stworzeni na obraz Boga, aby rządzić w Jego imieniu, teraz stają się autonomicznymi władcami. Odrzucają dobroć Boga i Jego słowo. A jedną z najważniejszych postaci, które zobaczymy później, jest Szatan lub wąż.

Ponownie, nie jestem zainteresowany spekulacjami na temat tego, skąd wziął się Szatan. Kiedy pojawił się jako Szatan? Kiedy upadł? Jak można mieć Szatana pośród stworzenia, które według Boga jest dobre? Czy Szatan wszedł w węża? Jak metaforyczne lub dosłowne jest to? Nie chcę wchodzić w debatę na temat tych rzeczy, ale po prostu uznać, że Szatan jest odpowiedzialny za wprowadzenie grzechu i zła do dobrego stworzenia Bożego, za sprzeciwienie się planowi Boga ustanowienia Jego panowania i rozprzestrzeniania Jego chwały na całej ziemi, na całym stworzeniu. I tak zobaczymy, że wąż lub postać węża lub smoka odegra kluczową rolę w całym Starym Testamencie, a właściwie w Nowym Testamencie.

I znajdziesz go pojawiającego się wszędzie w Księdze Objawienia, na przykład. Tak więc wąż odegra kluczową rolę w Starym i Nowym Testamencie jako coś, z czym Bóg musi się zmierzyć i coś, co Bóg musi i ostatecznie pokona. Ale teraz chodzi o to, że grzech wchodzi na świat, po czym następuje wygnanie.

Więc kiedy czytasz resztę rozdziału trzeciego, zacznę od wersetu 21 na końcu rozdziału trzeciego. Po słowach Boga do węża i do Adama i Ewy, werset 21, Pan Bóg stworzył skórę dla Adama i jego żony i przyodział ich. I Pan Bóg powiedział, że człowiek stał się teraz jak jeden z nas, znając dobro od zła.

Nie wolno mu wyciągnąć ręki i również wziąć z Drzewa Życia, zjeść i żyć wiecznie. Dlatego Pan Bóg wygnał go z ogrodu Eden, aby uprawiał ziemię, z której został wzięty. Po tym, jak ich wygnał, umieścił ich po wschodniej stronie Ogrodu Eden, Karaiby, a płonący miecz błyskał tam i z powrotem, aby strzec drogi do Drzewa Życia.

Chodzi więc o to, że znajdujesz początek wzorca, który będzie miał miejsce później. A ten grzech wszedł już na świat, po którym nastąpiło wygnanie Adama i Ewy. Tak więc Adam i Ewa zostali usunięci z ogrodu Eden, sanktuarium, ogrodu świątyni, miejsca zamieszkania Boga, miejsca obecności Boga.

Są wyrzucane poza ogród. A wejścia do ogrodu strzegą dwie istoty anielskie. I co, znowu, chcę, żebyście zauważyli, wracając do punktu numer dwa, myślę, lub trzy w ogrodzie, to miejsce, w którym Bóg mieszka ze swoim ludem.

Zauważ wszystkie obrazy świątyni, anielskich strażników, którzy strzegą wschodniego wejścia. Na przykład w rozdziale 43 Księgi Ezechiela wschód jest kierunkiem, z

którego obecność Boga wchodzi do świątyni. Więc teraz to wschodnia strona Ogrodu Eden jest strzeżona, ponieważ jest to sanktuarium Boga.

To świątynia Boga, miejsce, w którym Bóg mieszka ze swoim ludem. I tak oto pojawia się ten wzór grzechu, wygnania i przywrócenia. Tutaj znajdujemy grzech i wygnanie.

Adam i Ewa grzeszą. Odmawiają dotrzymania przymierza. Nie słuchają nakazu Boga.

A teraz zostali wygnani z ogrodu, miejsca obecności Boga. Zobaczymy, że to zapowiada, ponownie, temat, który powróci. Kiedy naród Izraela, w historii Izraela, odmawia posłuszeństwa, nie usłucha przykazania Boga, zerwie przymierze i również zostanie wygnany ze swojej ziemi, z miejsca obecności Boga, ze świątyni, gdzie Bóg zamieszkuje ze swoim ludem.

Teraz, trzecia część tego to przywrócenie. Pośród grzechu ludzkości, w rozdziale trzecim Księgi Rodzaju, pośrodku tego, znajdujemy isierkę nadziei na przywrócenie i odkupienie oraz odkupienie tego, co zostało teraz zrujnowane z powodu grzechu Boga. Prawdopodobnie to, co stało się jedną z najbardziej znanych sekcji, przynajmniej w Księdze Rodzaju, w tych pierwszych rozdziałach, to rozdział trzeci i wersety 15 i 16.

Przeczytam werset 15. I ustanowię nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem. On zmiażdży ci głowę, a ty zmiażdżysz mu piętę.

I to jest. Najwyraźniej ten werset przewiduje to, co niektórzy nazywają protoewangelią, jakkolwiek chcesz to nazwać; ten werset wydaje się przewidywać ostateczną klęskę węża miażdżącym ciosem zadany przez potomstwo kobiety. Teraz, z pewnością jesteśmy daleko od tego, co znajdujemy w Nowym Testamencie i co znajdujemy na przykład w Księdze Objawienia, gdzie ten werset zostanie podjęty i rozwinięty. Z pewnością jesteśmy daleko od tego, ale przynajmniej w tym momencie, myślę, że znajdujemy oczekiwanie przywrócenia w formie obietnicy Boga, że ostatecznie pokona postać węża i jego potomstwo miażdżącym ciosem, który przyjdzie z potomstwa kobiety.

Może powinniśmy przeczytać rozdział trzeci i werset 21, gdzie jest powiedziane, że Pan Bóg uczynił szaty ze skóry dla Adama i jego żony i przyodział ich. Wielu widziało w tym kolejny sygnał lub symbol Bożego zaopatrzenia dla swojego ludu po ich nieposłuszeństwie. Teraz, inną rzeczą do powiedzenia o tym fragmencie jest to, że kiedy myślimy o odkupieniu i przywróceniu swojego ludu przez Boga, myślę, że nie powinniśmy ograniczać tego tylko do ludu Bożego.

Kiedy myślimy o odkupieniu Boga, myślimy o zbawieniu. Myślimy o Bogu ratującym swój lud. Oczywiście, to prawda. Widzieliśmy już ludzkość jako punkt kulminacyjny, koronujący klejnot stworzenia Bożego.

Czytamy o Bożym planie odkupienia swojego ludu jako o jednym z głównych tematów, które przewijają się przez resztę Starego i Nowego Testamentu. Oczywiście, jest to poprawne na pewnym poziomie, ale ważne jest, aby nie ograniczać się do tego. Bóg nie zamierza tylko przywrócić i zbawić swój lud, ale ostatecznie przywróci całe stworzenie.

Innymi słowy, Bóg nie tworzy wszechświata, a następnie nie umieszcza ludzkości w jego środku, a następnie nie decyduje się na jej zbawienie, lecz na zniszczenie wszystkiego innego. Zamiast tego, jak powiedział Desmond Alexander, autor książki *From Eden to the New Jerusalem*, swego rodzaju wprowadzenia do teologii biblijnej, po grzechu z Księgi Rodzaju 3, złożona historia, która następuje, koncentruje się na tym, jak ziemia może ponownie stać się miejscem zamieszkania Boga i ludzkości. Więc myślę, że to ważne.

Złożona historia, która nastąpi po Księdze Rodzaju 3, złożona historia, która nastąpi, koncentruje się na tym, jak ziemia może ponownie stać się miejscem zamieszkania dzielonym przez Boga i ludzkość, co było zamysłem Boga w Księdze Rodzaju 1-3, że ziemia zostanie umieszczona nie tylko jako dar, który Bóg daje swojemu ludowi dla ich przyjemności i jako odpowiednie miejsce zamieszkania, ale miejsce, w którym Bóg może zamieszkać z nimi. Bóg może zamieszkać z nimi. Widzieliśmy już w wielu miejscach, że Ogród Eden, pierwsze stworzenie, jest opisany lub przedstawiony jako sanktuarium.

Jest to przedstawione w języku, który znajdujemy zastosowany do Tabernakulum i Świątyni później w Starym Testamencie. Tak więc, to co Bóg musi zrobić, to nie tylko zbawić swój lud od jego grzechów, chociaż to jest prawdopodobnie sednem sprawy, ale w tym samym czasie, Bóg zamierza odkupić ziemię jako miejsce, w którym będzie przebywał jego odkupiony lud i gdzie Bóg będzie przebywał z nimi. W jaki sposób Bóg zamierza odzyskać całe stworzenie jako miejsce zamieszkania, które będzie dzielone przez niego i jego lud? I w rzeczywistości, ponownie, aby trochę wybiec naprzód, kiedy dojdiesz do końca Biblii w Objawieniu 21 i 22, to właśnie to odkryjesz, że cel końcowy Księgi Rodzaju 1 i 2 został osiągnięty.

Stworzenie jest ponownie odzyskane jako miejsce, w którym Bóg zamieszka ze swoim ludem. Samo stworzenie jest odkupione. Stało się świątynią, sanktuarium, miejscem zamieszkania, w którym Bóg przebywa w przymierzu ze swoim ludem, raz jeszcze w Objawieniu 21 i 22, w wypełnieniu tego, co Bóg pierwotnie zamierzył w Księdze Rodzaju 1 do 3, jak często lubi mówić NT Wright, odnosząc się do tego tematu, że pewnego dnia Bóg uporządkuje całą sprawę.

Bóg wszystko naprawi, to znaczy stworzenie, jak i ludzkość. W rzeczywistości, to pomaga nam może trochę zobaczyć, jak reszta Biblii będzie się rozwijać, a to jest bardzo uproszczone i bardzo ogólnie, reszta Biblii lub cała Biblia, Stary i Nowy

Testament razem, rozwijają się w strukturze rozwiązywania konfliktów. To znaczy, rozdział 3 Księgi Rodzaju, widząc Księgę Rodzaju 1 i 2, swego rodzaju wprowadzenie do stworzenia Boga i Jego zamiaru dla stworzenia i ludzkości, punktem zwrotnym wydaje się być Księga Rodzaju 3, gdzie grzech wchodzi i wszystko psuje i powoduje konflikt, na który reszta Biblii odpowie rozwiązaniem.

Zobaczmy, że rozwiązanie nie następuje w jednym konkretnym akcie w jednym punkcie, ale w serii konkretnych aktów, gdy Bóg działa w historii, aby doprowadzić do rozwiązania konfliktu. Ta struktura rozwiązania konfliktu wydaje się być obecna w tym cytacie Alexandra, który właśnie przeczytałem. Następująca historia koncentruje się na tym, jak ziemia ponownie stanie się miejscem zamieszkania.

Zakłada to konflikt, który został stworzony przez grzech w rozdziale 3 Księgi Rodzaju. Teraz, w jaki sposób Bóg zamierza rozwiązać ten konflikt stworzony przez grzech? W jaki sposób Bóg zamierza przywrócić stworzenie jako miejsce zamieszkania, w którym Bóg i jego lud będą przebywać w relacji ze sobą? Więc ponownie, w odniesieniu do reszty Starego i Nowego Testamentu, w jaki sposób Bóg zamierza przywrócić swoje dobre cele dla ludzkości i swojego stworzenia? W jaki sposób Bóg poradzi sobie z problemami grzechu i zła? W jaki sposób lud Boży, jako nosiciele Jego obrazu, ostatecznie wypełni swój mandat, aby wypełnić ziemię rządami Boga i chwałą Boga? W jaki sposób lud Boży ponownie stanie się Jego ludem, a Bóg ich Bogiem? W jaki sposób Bóg ponownie zamieszka ze swoim ludem na ziemi? W jaki sposób Bóg zamierza to wszystko zrealizować przez potomstwo kobiety? Księga Rodzaju 3:15. Moim zdaniem, reszta Starego i Nowego Testamentu odpowie na to pytanie. Reszta Starego i Nowego Testamentu zacznie odsłaniać Boży plan odpowiedzi na te pytania, doprowadzenia do rozwiązania, doprowadzenia do ostatecznego wypełnienia Jego zamysłu dla Jego stworzenia, szczególnie ludzkości w Księdze Rodzaju 1 i 2, która została zniszczona i zrujnowana przez grzech w rozdziale 3. Tak więc ponownie, Księga Rodzaju 1 i 2 nie są tylko czymś, co ma rozpocząć historię, co w pewien sposób umieszczasz w tle, a reszta historii potoczy się własnym torem. Nie, Bóg nie może i nie porzuci swojego planu w Księdze Rodzaju 1 i 3. Reszta Biblii, lub teologia Nowego Testamentu, na jednym poziomie jest historią tego, jak Bóg zamierza zrealizować swój zamysł dla swojego stworzenia dla ludzkości w rozdziałach 1 i 2 Księgi Rodzaju. Jak Bóg to zrobi? Reszta Starego Testamentu osiągnąca punkt kulminacyjny w Nowym Testamencie odsłoni Boży plan osiągnięcia tego.

Więc to, co zrobimy w dalszej części naszych studiów, to przyjrzymy się głównym tematom związanym z tym, głównym tematom, które wyłoniły się z Księgi Rodzaju, zwłaszcza z rozdziałów od 1 do 3, ale także innym tematom, które się wyłoniły, i zwrócimy uwagę na to, jak rozwijają się w Starym Testamencie, jak rozwijają się i znajdują swój punkt kulminacyjny w Nowym Testamencie, szczególnie jak znajdują swoje kulminacyjne wypełnienie w osobie Jezusa Chrystusa. Jak powiedziałem, poświęcimy więcej uwagi Nowemu Testamentowi, ponieważ jest to teologia Nowego Testamentu, ale nie można zajmować się teologią Nowego Testamentu, budować

teologii Nowego Testamentu, nie będąc świadomym starotestamentowych poprzedników, które rozwija. Teraz, inną rzeczą, o której należy pamiętać, jest to, że powiedzieliśmy już, że kiedy to robimy, musimy być świadomi i zwracać uwagę na to, jak to się rozwija w ramach tego napięcia już-ale-jeszcze-nie.

To znaczy, w jaki sposób plan Boży, przewidziany i obiecany w Starym Testamencie, znajduje swoje wypełnienie w Nowym Testamencie, przede wszystkim w sposób zainaugurowany, w sposób już istniejący, przede wszystkim w Jezusie Chrystusie, a następnie w Jego ludzie, których tworzy w kościele, a następnie w jaki sposób znajduje swoje ostateczne wypełnienie w nowym stworzeniu, w spełnieniu, o którym czytamy w kilku miejscach, ale szczególnie w Objawieniu 21 i 22. Tak więc w ten sposób będzie się rozwijać reszta tego kursu. I to, co chcę zrobić, to przedstawić wam pierwszą część, pierwszy temat, którym chcę się zająć, a mianowicie temat stworzenia i nowego stworzenia, lub ziemi, w Nowym Testamencie.

Ale jeszcze raz, zanim przyjrzymy się sekcji Nowego Testamentu, wrócimy i zaczynając od Księgi Rodzaju, przyjrzymy się Staremu Testamentowi i temu, jak rozwija koncepcję stworzenia, ziemi i oczekiwania na nowe stworzenie, zanim przyjrzymy się, jak to się spełnia w Nowym Testamencie, w osobie Jezusa Chrystusa, w jego naśladowcach i jego ludzie, a następnie ostatecznie w jego spełnieniu w nowym stworzeniu, w spełnieniu. Tak więc, jak powiedzieliśmy, teologia Nowego Testamentu jest częścią fabuły lub historii Biblii, która sięga aż do rozdziałów 1 i 3 Księgi Rodzaju, gdzie Księga Rodzaju 1 i 3, w pewnym sensie, funkcjonuje jako tło dla reszty Nowego Testamentu, a w szczególności wprowadza nas w konflikt, który zostanie rozwiązany w pozostałej części Biblii. Podsumowując to, co omawialiśmy w rozdziale 1 i 3 Księgi Rodzaju, widzimy w rozdziale 3, że ludzkość została stworzona na obraz Boga i jako taka ma pełnić funkcję Jego wiceregentów.

To znaczy, że mają reprezentować panowanie Boga w całym stworzeniu. Mają sprawować władzę jako przedstawiciele Boga w całym stworzeniu, na całej ziemi. To znaczy, że mają ostatecznie rozprzestrzeniać chwałę Boga i Jego panowanie w całym stworzeniu.

A zatem ziemia jest łaskawym darem, który Bóg daje swojemu ludowi. On tworzy środowisko lub miejsce odpowiednie do zamieszkania przez człowieka. Ale Bóg umieszcza ich wtedy w ogrodzie, który ma być sanktuarium, mieszkaniem Boga.

Bóg umieszcza ich w ogrodzie, aby również cieszyli się obecnością Boga. I jest błogosławieństwo za posłuszeństwo boskiemu przykazaniu, ale jest przekleństwo za odmowę posłuszeństwa boskiemu przykazaniu. I tak Adam i Ewa mają ostatecznie rozprzestrzenić panowanie Boga, Jego chwałę i Jego obecność w całym stworzeniu, wydając na świat inne potomstwo noszące obraz Boga, które wypełni całą ziemię chwałą i panowaniem Boga.

Greg Beal twierdził, że Adam miał w rzeczywistości rozszerzyć Ogród Eden. Bóg umieszcza Adama i Ewę w ogrodzie, aby rozszerzyć Ogród Eden i ostatecznie objąć całą ziemię. Ale jak widzieliśmy, Adam i Ewa zostali wygnani z Ogrodu Eden z powodu swojego grzechu.

W Księdze Rodzaju 3 znajdujemy historię relacji ludzkości z Bogiem, ale także ich obecność w ziemi, która jest teraz zrujnowana z powodu grzechu ludzkości. Tak więc reszta historii zapewni rozwiązanie tego dylematu. I przynajmniej w odniesieniu do tego tematu, w jaki sposób Bóg przywróci stworzenie i w jaki sposób Bóg umieści swój lud z powrotem w stworzeniu, z powrotem w ziemi, którą im dał, gdzie sam Bóg będzie dzielił swoje istnienie, będzie dzielił swoją obecność ze swoim ludem.

Pierwszym tematem, na który chcę zwrócić uwagę, jest stworzenie, nowe stworzenie i ziemia w Nowym Testamencie. Teraz, raz jeszcze, nie chcę poświęcać dużo czasu na omawianie materiału, który omawialiśmy w Księdze Rodzaju 1-3, ale są tam elementy, które musimy ponownie przejrzeć, a może nawet rozwinąć nieco bardziej szczegółowo. Ale przede wszystkim, w Księdze Rodzaju 1-2 widzieliśmy, że Bóg tworzy środowisko odpowiednie dla ludzkiej egzystencji.

On tworzy ziemię, ziemię, jako dar, który da swojemu ludowi, ale coś, na czym ziemia, na której będzie mieszkali z nimi. Jak powiedziałem, celowo pominąłem kwestie wieku ziemi i tego, czy jest to dosłowny 24-godzinny dzień, czy siedem, sześć dosłownych 24-godzinnych dni, czy też symbolizują one coś innego. Nie próbowałem pogodzić tego z danymi naukowymi.

Nie jestem zainteresowany robieniem tego w tym momencie, ponieważ jestem przekonany, że prawdopodobnie nie jest to to, co robi autor. Nie, że Genesis 1-2 nie ma wiele do powiedzenia na temat niektórych z tych kwestii, ale to nie jest to, co autor robi głównie. Zamiast tego, to, co autor wydaje się robić, jak już powiedziałem, to autor wydaje się przedstawiać stworzenie jako dar ziemi od Boga dla jego ludu i tworzyć coś, co będzie odpowiednie do życia i przyjemności dla jego ludu.

W rzeczywistości jeden z uczonych zajmujących się Starym Testamentem z Wheaton College, John Walton, argumentował, czy można się ze wszystkim zgadzać, czy nie, i moim zdaniem przedstawił dobry argument, że opis stworzenia jest przede wszystkim funkcjonalny. Nie chodzi o to, że nie porusza kwestii tego, jak rzeczy powstały lub materialnego istnienia stworzonego porządku, ale przede wszystkim, ponownie, że stworzenie jest funkcjonalne. Stworzenie jest dostosowane do istnienia ludu Bożego i do tego, aby Bóg żył pośród nich.

Tak więc nie chodzi tu tylko o pochodzenie świata. Nie chodzi tu tylko o odpowiedź na nasze pytania: jak doszło do stworzenia? Zamiast tego opowiada o łaskawym darze ziemi od Boga dla Jego ludu i o zamiarze Boga, aby zamieszkać ze swoim ludem

na tej ziemi, którą stworzył i teraz im dał. To początek motywu ziemi, który odegra kluczową rolę w reszcie Starego i Nowego Testamentu.

Więc zaczniemy ponownie przyglądać się tematowi, przyglądając się nieco bardziej szczegółowo, być może w rozdziale 1 i 2 Księgi Rodzaju, ale przyglądając się części literatury prorockiej i temu, jak temat ziemi jest rozwijany i nadal się pojawia, a następnie jak jest rozwijany w odniesieniu do ziemi i stworzenia oraz nowego stworzenia w Nowym Testamencie.

To jest dr Dave Mathewson w swoim cyklu wykładów na temat teologii Nowego Testamentu. To jest sesja 2, Początek teologii Nowego Testamentu w Księdze Rodzaju 1-3.